

ارتباط حضور اینتگرون کلاس یک با الگوی مقاومت دارویی چندگانه در گونه‌های انتروباکتر جمع‌آوری شده از بیمارستان‌های آموزشی قزوین و تهران

دکتر رضا نجفی‌پور****

دکتر پرهام قرائیان***

دکتر تقی ناصریپور**

دکتر امیر پیمانی*

* استادیار میکروپشناسی مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی قزوین
 ** استاد میکروپشناسی مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی قزوین
 *** دانش‌آموخته پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی قزوین
 **** استادیار ژنتیک مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

آدرس نویسنده مسؤول: قزوین، بلوار شهید باهنر، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، تلفن ۰۲۸۱-۲۸۱۳۳۳۴۹۷۱

Email: majafipour@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۲/۸/۱۵

تاریخ دریافت: ۹۲/۴/۱۷

*چکیده

زمینه: در حال حاضر گونه‌های انتروباکتر با الگوی مقاومت دارویی چندگانه و حاوی اینتگرون کلاس یک به عنوان یکی از نگرانی‌های مهم پزشکان و متخصصین کنترل عفونت محسوب می‌شوند.

هدف: مطالعه به منظور تعیین ارتباط بین حضور اینتگرون کلاس یک و الگوهای مختلف مقاومت دارویی در گونه‌های انتروباکتر انجام شد.
مواد و روش‌ها: در این مطالعه تحلیلی از خرداد ۱۳۹۰ تا شهریور ۱۳۹۱، الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی ۱۳۷ نمونه بالینی انتروباکتر جدا شده از بیمارستان‌های قزوین و تهران سنجیده شد. تمام نمونه‌ها از نظر حضور اینتگرون کلاس یک با استفاده از آزمون PCR بررسی و داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری مجذور کای و دقیق فیشر تحلیل شدند.

یافته‌ها: ۸۳ نمونه (۶۱٪) الگوی مقاومت دارویی چندگانه را نشان دادند که ۵۲ نمونه (۶۳٪) اینتگرون کلاس یک داشتند. ارتباط معنی‌داری بین حضور اینتگرون کلاس یک و الگوی مقاومت دارویی چندگانه گزارش شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها، استفاده از تجهیزات مناسب جهت کنترل عفونت و راهکارهای مناسب درمانی ضروری است.

کلیدواژه‌ها: انتروباکتر، اینتگرون‌ها، مقاومت دارویی چندگانه، عفونت

*مقدمه:

که گزارش‌های زیادی مبنی بر حضور گونه‌های انتروباکتر با الگوی مقاومت دارویی چندگانه در بخش‌های بالینی بیمارستان‌های سراسر جهان وجود دارد.^(۳-۵)

این باکتری از طریق مکانیسم‌های مختلفی نسبت به داروهای ضد میکروبی مقاوم می‌شود؛ از جمله تغییر نفوذپذیری ارگانیزم نسبت به داروها، پمپ افلاکس، تغییر گیرنده برای داروها، دستیابی به مسیرهای متابولیک فرعی و تولید آنزیم‌های تخریب‌کننده داروها.^(۶) ژن‌های کدکننده این آنزیم‌ها یا منشأ کروموزومی دارند یا توسط عناصر ژنتیکی سیار مانند پلاسمیدها، ترانس پوزون‌ها و اینتگرون‌ها انتشار می‌یابند. اینتگرون‌ها،

گونه‌های انتروباکتر از اعضای خانواده انتروباکتریاسیه، در ایجاد عفونت‌های بالینی مختلف به ویژه در محیط‌های بیمارستانی نقش دارند و در حال حاضر به عنوان یکی از عوامل مهم ایجادکننده عفونت‌های بیمارستانی (nosocomial infection) محسوب می‌شوند.^(۱) گونه‌های انتروباکتر در ایجاد بیماری‌هایی از جمله پنومونی و عفونت‌های پوست، مجاری تحتانی تنفسی، بافت نرم، خون و مجاری ادراری نقش دارند. در سال‌های اخیر پیدایش و انتشار گونه‌هایی با مقاومت دارویی بالا از این ارگانیزم‌ها نگرانی‌های زیادی را برای پزشکان و متخصصین کنترل عفونت ایجاد کرده است.^(۲) به طوری